

XII. NÁVRAT

Písmo svaté:

» Řekl také: „Jeden člověk měl dva syny. Ten mladší řekl otci: ‚Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.‘ On jim rozdělil své jmění. Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel. A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře. A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával. Tu šel do sebe a řekl: ‚Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.‘ I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.‘ Ale otec rozkázal svým služebníkům: ‚Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‘ A začali se veselit. Starší syn byl právě na poli. Když se vracela byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat. On mu odpověděl: ‚Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.‘ I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu. Ale on mu odpověděl: ‚Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.‘ On mu řekl: ‚Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé. Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‘» (Lk 15, 11n)

Katechismus:

» Návrat k Bohu, nazývaný obrácení a lítost, zahrnuje bolest a odpor ke spáchaným hříchům a pevné předsevzetí v budoucnu už nehřešit. Obrácení se tedy týká minulosti i budoucnosti a žije z naděje na Boží milosrdenství.« (čl. 1490 KKK).

Text k prohloubení meditace: Jsou dvě cesty návratu nebo snad je jen jedna, rozdělená na dvě etapy: odpor vůči zlu a stesk po dobru. Kdyby marnotratný syn nedošel k tomu, že pásl vepře a přál si jíst jejich lusky, kdy mu chyběl chléb a hladověl, nikdy by nejspíš nezaslechl hlas vrátit se k svému otci. Návrat skýtá množství těžkostí. Je třeba vrátit se z daleka, přičemž hrozí, že se člověk ztratí a unaví cestou, je zde zahanbení, že se má před rodinou prezentovat zubožený a otrhaný, pochybnost, zda bude přijat otcem, musí překonat obtíž z okolí, které má opustit nebo do něhož se má vrátit, strach, že to nedokáže kvůli poznaným potěšením a obětem, které přinese nový způsob života. Povzbudit marnotratného syna osvíceným a trpělivým očekáváním a

doprovázet jej na cestě návratu, vytvořit kolem něj vřelé a pokorné prostředí, které mu pomůže postavit se na své místo, stát se jeho přítelem ve smyslu, že se mu staneš pevným styčným bodem ve chvílích radosti a zvláště zkoušky – to jsou podstatné charakteristiky pravého bratra.

Při návratu dochází k setkání s otcem, sourozenci, domem, prací a rodinným majetkem. Nic nesmí zůstat uzavřené. Otevře-li se upřímně srdce, je nezbytné velkoryse otevřít také všechno ostatní. Usmívat se, pomáhat zapomenout na minulost, pomoci pochopit, že to není pochod zpátky, ale kráčení vpřed; dodat důvěru, nestydět se mu být po boku, upřednostnit jej při společné práci, modlit se spolu, žít spolu – to je ten nejkrásnější dar, který lze darovat tomu, kdo se vrací. Evangelijní oslava z návratu vracejícího se spočívá právě v radosti z přijetí, důvěry být mu blízko a v tom, že jej uvedeme zpět mezi bratry.

Pokora a láska jsou neodmyslitelné ctnosti při návratu marnotratného syna. Ctnosti, které je třeba s nejvyšší delikátností rozžehnout jsou víra a naděje. Úsměv, radost a oslava jsou dary, které přijdou samy od sebe. Ctnosti, které připravují návrat jsou modlitba, pokání a trpělivost. Dary, o něž je třeba Pána žádat pro toho, kdo se vrací, jsou světlo mysli, zkroušenost srdce a odvaha ducha. Hlavními tvůrci návratu jsou Ježíš s Marií, působící skrze Ducha Svatého. Domem setkání je chrám, Otcův dům. Doprovázejícím andělem je ten, kdo trpí pro marnotratného syna. Lůno, ve kterém má spočinout ten, kdo se vrací, je lůno matky církve.

Předsevzetí:

Budu se snažit užívat svoji svobodu výhradně k volbě dobra, neboť je tak se uskutečňuje můj návrat k obrazu a podobě Boží.

Myšlenka na závěr:

„Pouze tvá pokora ti umožní obejmout největší slabost v tvém životě, která je znamením, v němž Bůh projevuje své odpuštění spojené se zapomněním a s navrácením ztraceného dobra.“ (Mons. P. Galeone 15. 11. 2010)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření; 18.30 mše svatá; po mši krátká adorace; po adoraci sdílení a malé občerstvení. Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>